

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

مقام ولايت

انما وليكم الله ورسوله والذين
آمنوا الذين يقيمون الصلوة و يؤتون الزكوة
وهم راكعون (۱)

اکنونکه آهنج هدایت بخش ولایت از صحنه سعادت خیز غدیر روان پاکدلان و پرهیز کاران را مینوازد در برابر پایگاه پاک پیشوائی امت که ارکانش به اراده و توانائی پروردگاری قوام واستحکام یافته با ایمان و اشتیاق تعظیم می کنیم و اعتقاد بچنین حقیقت روشن را رمز رستگاری و نجاح خویش می شماریم زیرا ولایت رکن استوار اسلام است و این دین جاویدان بر آن تکیه کرده و بقاء دوامش بر چنین استوانه مقدسی عبتنی است چنانکه امام ششم (ع) فرمود بنی الاسلام علی خمسة اشیاء علی الصلوة والزكوة والحج
والصوم والولاية افس افزود الولاية افضل لانها مفتاحهن والوالی هو الدليل (۲)

این ولایت است که تدبیر امور مردم را دربر میگیرد و مالکیت چنین حقیقتی را واجد میگردد (۳) و در این صورت کسیکه این مقام والا را احراذ میکند و بر کرسی پیشوائی اجتماع می نشیند باید زعامت مردمان را بحق دریابد و شایسته آن باشد که هیئت اجتماعية بشراز نظر حفظ مصالح افراد و اجتماعات از دستبرد فتن و آفات تمکین و فرمانبری او را گردن نهند (۴)

ولی خدا، بر دلها و آن دیشه ها و توده ها بفرمان خدای فرمان میراند و مردم را بسوی خدای میخواند و از کزی و نادرستی که مقصد اهریمن مردود است باز میدارد و چنین پیشوائی که لباس امامت در پوشیده از کانون معنویت خویش نور هدایت می باشد و آنچه سیاهی و تباہی است در هم می نوردد که امام هشتم (ع) فرمود:

**الامام البدر المنير والسراج الزاهر والنور الساطع والنجم الهادي في
غیاہب الدجی (۵)**

آخر گزیری جزاين نیست که پس از پیامبر (ص) که رابط آفرید گار و آفرید گان اوست

۱ - سوره مائدہ آیه ۶۰ ۲ - الکافی ۳ - تفسیر المیزان

۴ - الامة والامامة ۵ - الکافی

کسی زعامت اجتماع را بر عهده گیرد که جانشین حقیقی و مستقیم او باشد و سرپرستی امت را بر عهده گیرد و چنین کسی جز امام نمیتواند باشد و (امامت ریاستی است عامه بر مسلمین در امور دنیا و دین بر سریل نیابت از پیغمبر) (۱)

این حقیقت پدیده ای است از عنایت پروردگاری که بر طبق قاعدة لطف بایستی کسی را به اراده خویش بر انگیزد تا مردم را از گناه و فساد و ستم بازدارد و به پرهیز گاری و فرمابندگاری و صلح و سلم بخواند چنانکه عالم نجیر خواجه نصیر میگوید

لما ممکن وقوع الشر والفساد وارتکاب المعاishi بين الخلق ، وجب فى الحكمه وجود رئيس قاهر ، آمر بالمعروف ناه عن المنكرمبين لما يخفى عن الامة من غوامض الشرع منفذ لاحكامه ليكونوا الى الصلاح اقرب ومن الفساد ابعد ويأمنوا من وقوع الفتنه فكان وجوده لطفاً وقد ثبت ان اللطف واجب عليه تعالى وهذا اللطف يسمى امامه . فيكون الامامة واجبة(۲)

حکیم سبز واری هم در تأیید همین حقیقت و به انتکای قاعدة لطف چون فرع شامخ نسب امام را از مقربات عباد الى الله میداند وجود آن را واجب می شمارد (۳)

خدای لطیف هم با انتصاب امام و جعل خلیفه که منحصراً مخصوص و منسوب به اوست پیشوایانی بر خلق بر انگیخته و حکومت مطلقه الهیه را بآنان تفویض فرموده است و در کتاب مجید به آن اشارت نمود است که انى جاعل فى الأرض خليفة (۴) **حقیقت امامت**

امامت مقام پیامبران و جای نشینان بر حلق آنان و ریاست روحانی خلق و مکتب آموزش انسانیت و پایگاه رهنمایی آدمیان است که اجتماع را در دامان حمایت خویش از فریبا هر یمن بازمیدارد و بحقیقت ایمان و کمال ورقاء میرساند امام ثامن (ع) در این باره فرمود :

ان الامامة هي منزلة الانبياء و وراثة الاوصياء ، الامامة خلافة الله و خلافة الرسول وسيس افزوذ ان الامامة زمام الدين ونظام المسلمين وصلاح الدنيا وعز المؤمنين(۵)

۱ - اسرار الحكم

۲ - فصول خواجه طوسی

۳ - باب هفتم اسرار الحكم

۴ - سوره بقره آیه ۲۹

۵ - عيون اخبار الرضا

و این مقام را خاصان حضرت رب العزة برای اداره امور اجتماع و هدایت خلق و سو آنان بمقصد عالی خلقت و فطرت احرار کنند و هر کس را لیاقت نیل به آن نباشد که (ان الامامة اجل قدرا واعظهم شأنها واعلى مكانها وامنع جانبها) (۱)

هانری ماسه مستشرق ومحقق بزرگ فرانسوی (۲) میگوید امامت ریاست روحانی و مذهبی است که بخواست خدا و دستور پیغمبر دربرا بر بسیاری از پیر وان دین اعلام گردیده و سر امامت ظهور و تجلی خدائی است که از امامت به امام دیگر بروز میکند (۳) امامت ریاست دنیا و دین را توأم ان در بردارد و خلق را به کامیابی هر دو جهان فائز میگردد.

الإمامية رياضة الدنيا والدين في أمور المسلمين على سبيل الخلافة و بالآخره امامت اجرای دین و اقامه حدود و احکام ، انشاء فضائل و مبارزه با رذائل اخلاقی ، رفع تردید ها و اختلافات اعتقادی واجتماعی ، نشر معارف و آموزش قوانین دین ، حفظ انتظامات جامعه و صیانت ثغور مسلمین و بطور کلی نگهداری دین و دعوت بسوی خدای زمامداری اجتماع و اصلاح جامعه را منضم است (۴)

امام کیست؟!

امام حججه بالله الهی است که بشردا بمبدع آفرینش می پیوندد و فطرت انسانی را بیدارمی سازد و سیاهی گناه و ستم را از افق زیست اجتماع میزداید و توده را از نعمت آرامش و آسایش و کمال و عفاف و تقوی برخوردارمی سازد و حضرت صادق ع فرموده مازالت الأرض الاو فيها حاجة يعرف الحلال والحرام و يدعوا الناس الى سبيل الله (۵) پس اوست که روشنی را از تاریکی باز مینماید و راستی را از کمزی امتیاز میدهد، بایست و ناشایست را او بحقیقت می شناسد و آئین خدای را نگهبانی میکند و مردم را با التدرز و دانش بسوی خدای میخواند که امام علی بن موسی (ع) فرمود «الإمام يحل حلال الله ويحرم حرام الله ويقييم حدود الله ويندب عن دين الله ويدعو الى سبيل ربه بالحكمة والموعظة الحسنة والحججة البالغة الإمام كالشمس الطالعة للعالم» (۶)

امتیازات امام

شخصیتی که متعدد چنین مهمی برای زمامداری روحانی اجتماع میگردد و رهایی

۱ - الوافى

societé des etudes Iranienes - ۳

Henrimassé - ۲

۵ - غيبة النعمانی

۴ - ميزان المطالب

۶ - الكافي

مردمان را از آثار سوء خشم وشهوت که نیروهای حیوانی و خصایص بهیمیت وسبیعت است وظیفه داراست وباید آدمی را بمقام والای انسانیت وپیوستگی بخدای عروج دهد ونظام اجتماع را برطبق اصول راستین دین برقرارسازد درنخستین وهله نباید ستمکار باشد و آنسان که داشمندان دین ریشه‌های پلید ظلم را منشعب کرده‌اند شاخه‌ای از آن متتجاوز بحریم الوهیت است که حضرتش را به یگانگی نشانسته در پایگاه وحدانیتش شریکی بتراشند چنانکه لقمان بفرزندش گفت یابنی لاترشک بالله ان الشرک لظلم عظیم^(۱) ستم دیگر، آنکه بحقوق مردمان تجاوز کنند ودرباره دیگران ابرازجور نمایند وانشعاب سوم ، ظلم بخوش است که مرتکب مفاسدشوند وگوهر انسانیت را بسنگ تباہی وناهنجاری بشکنند پس امام نمیتواند هیچیک از این شاخه‌های ستم را که منافی اصول عدل و نصفت وفطرت است مرتکب گردد و مقام والای امامت ستمکاران را نمیرسد چنانکه خدای متعال فرمود :

و اذا ابتلى ابراهميم ربہ بكلمات فاتئهن قال انى جاعملك للناس اماما

قال ومن ذريته قال لا ينال عهدي الظالمين^(۲)

نگهبان پیامبر و امام از چنین مطالعی ، ملکه وضابطه ای مقدس بنام عصمت است که اورا از هر لغزش و خطای بازمیدارد و نیت و آن دیشه و کردارش را پاک و خالص می‌سازد و داماش را از لوث گناه و جریت منزه میدارد و مسلم است که امام باید معصوم باشد تا بتواند دیگران را از انحراف بازدارد و با هر چه پلیدی و ناروائی است بستیزد چنانکه شیخ طوسی در این مورد گوید **ولما كان علة الحاجة الى الامام ، عدم عصمة الخلق** وجوب ان **يكون الامام معصوماً والائم يحصل غرض الحكم**^(۳)

اسرار حکیم هم دلایلی بر وجوه عصمت امام می‌آورد و از جمله می‌گوید (امامت ماتند نبوت است در تقویم دین و مخالفت آن از زیادتی و نقصان) وسپس نتیجه گرفته می‌گوید پس امام باید معصوم باشد درعلم و در عمل از خطا و سهو و نسیان پیش از نسب و پس از آن^(۴) و امام ابوالحسن السرضا^(ع) با بیان شیوه خویش فرمود **(الامام المظہر من الذنوب** **المرء من العیوب ، مخصوص بالعلم ، موسوم بالحلل نظام الدين و عز المسلمين و غیظ المارقین^(۵)**

۱ - سورة لقمان آية ۱۳

۲ - سورة بقره آية ۱۱۸ ۳ - اصل ۴۳ فصول شیخ طوسی

۴ - اسرار الحکم ۵ - الکافی

واین اراده خدا است جل شانه المزیز که ائمۀ هداة مهدیین را ازاشتباه و گناه بر کناردارد و دلودامان آنانرا از ارجاس و انجاس متنه بدارد که خویشتن در کتاب مبین فرمود :

انما يرید الله ليذهب عنكم الرجس اهل البيت ويظهر لكم تطهير(۱)

وبرازندگیهای طبیعی (مؤهلات) خلافت را پنج خصیصه عالی انسانی ذکر کرده اند
۱- زهد و بی نظری بدنبال ۲- شجاعت و ثبات قدم ۳- شرف خانوادگی و برکناری از عیوب و بدنامی ۴- علم کامل و رای روشن ۵- نیک خوئی و سیرت پاک و فضائل نفسانی و این خصایص است که امام را از دیگران ممتاز میگرداند (۲)

و بقول امام (ع) (**هومعصوم مؤید موفق مسدود قدما من الخطايا والزلل والعثار**) (۳)

نصب امام

اکنون باید دید امام را با اینهمه خصائص و امتیازات درخشنان چه کسی در میان اجتماع می شناسد و کدام مقام، صلاحیت نصب و انتخاب اورا دارد آیا مردمی ظاهر بین که شماع دید آنها بدرقتها اندیشه و دقتها نیت نفوذ نمی کند و پایگاه روح و بیوغ روان و قوت ایمان و صفاتی دل را در نمی یابند میتوانند چنین پیشوائی را در میانه تلاطمها ای اجتماعی و تاریکیهای مادی گری و مقام پرستی و هوای خواهی دریافت کنند و بر مسند امامت بنشانند؛! یادات حکیم و علیمی که دانای آشکارها و نهانها (عالم السر والخفیات) است احالت ولیاقت چنین نصب و گرینشی را دارد؛!

قال تعالی : وربک يخلق ما يشاء ويختار ما كان لهم الخيرة سبحان الله و
تعالى عماليشر گون (۴)

مسلم است که بشر را چنین توانایی و دانایی و حسن نیت و صلاح اندیشی و معرفت و احاطه ای نیست که زعیم روحانی ربانی خویش را بشناسد و این گوهر نفیس را از میانه اینهمه سنگلاخهای وسیع و مهیب بیابد و بدبست آورد فمن ذالذی بیلغ معرفة الامام و یمکنه اختیاره همینهات همینهات ضلت العقول و تاهت الحلوم و حارت الالباب
ب و حسرت العيون (۵)

و این حقیقت بصورت یک اصل و بحث مستدل چنین تجلی می کند لاما كانت العصمة

۱ - سورة احزاب آیه ۲۳ ۲ - الامامة ۳ - الكافي

۴ - سورة قصص آیه ۶۹ ۵ - (المفضل عن الكافي)

امراً خفياً لا يطلع عليه، الا، علام الغيوب، ثم يكن للخلق طريق الى معرفة المعصوم فيجب ان يكون منصوصاً عليه من قبل الله تعالى ، او من قبل نبى او من قبل امام قبله^(١)

امام کدام است ؟!

اکنون باید دید امام کیست و چنین شخصیتی که با اینهمه امتیازات عالی روحانی از جانب خدای و رسولش برای هدایت خلق و اداره امور اجتماع مسلمین پر گزیده شده چه نام دارد؟

روزه‌جدهم ذی حجه سال دهم هجرت در صحنۀ تاریخی پرخروش غدیر خم بدست پیامبر گرانقدر اسلام از این حقیقت روشن پرده برداشته شد و قیافۀ ملکوتی علی بن ابی طالب^(ع) از فراز دست رسول در برابر امواج پر طلاطم حج گراران مسلمان بر همه دلهای مستعد و مشتاق تجلی کرد و جامعه اسلامیت دریافت که بعد از محمد^(ص) خاتم رسولان علی^(ع) عهده دار زعامت مسلمین و امامت مردمان است و این اقدام بفرمان حضرت یزدان انجام گرفت و نبی اسلام در برابر یک دستور قاطع تأمل ناپذیر بمعرفی چنانین لایق خویش پرداخت آری پیک وحی مبشر این نوید سعادت بخش بود یا ایها الرسول بلغ ما انزل اليك من ربك وان لم تفعلي فما بلغت رسالته والله يعصمك من الناس^(۲) نزول این فرمان سعادت بخش در هنگامه شادی افرای غدیر حقیقت مسلمی است که سی نفر از دانشمندان و مفسران عامه از حافظ ابو جعفر طبری گرفته تاشیخ محمد عبده مصری در شان نزول آیه فوق به آن اعتراف کرده‌اند و نام یکان یکان آنان در تفاسیر مضبوط و معلوم است^(۳)

پیامبر اسلام با دریافت فرمان صریح و مؤکد خداوندی انبوه مسلمین را در آن جایگاه فراهم آورد و در برابر آنان محمدت ذات کبیری‌ای را بجای آورد و سپس فرمود **الستم تعلمون انى اولى بالمؤمنين من انفسهم پس على^(ع) را بر فراز دست گرفت و گفت من كنت مولاهم فعلى مولاهم اللهم وال من والا و عاد من عاداه^(۴)** خوشبختانه این حقیقت مسلم و انکار ناپذیر بصورت یک واقعیت محظوظ و غیر مخدوش زینت بخش کتب تفسیر و حدیث و تاریخ گردیده و چنانکه در کتاب عالی و ارزشمند که مذکور است حدیث شریف غدیر را پکند ده تن از صحابه و هشتاد و چهار نفر از تابعین و

۱ - فضول شیخ طوسی اصل ۵۴

۲ - آیه ۶۷ سوره ۵ ۳ - الغدیر ۴ - الغدیر

سیصد و شصت و یکنفر از علمای بزرگ اهل سنت نقل کرده‌اند^(۱)

در اینجا تحقیقات عالماهه و تبعات عمیق عالم کبیر حضرت علامه آیة‌الله‌امینی در مجلدات مبارکه کتاب بزرگ **الغدیر** حقیقت ولایت علوی را بصورتی هرچه روشنتر و متجلی‌تر بیان می‌کند و حمد خدا برآ که فحول دانشوران عاملهم این صحیفه عالیه را پذیرفته و به صحت آن ادعان نموده‌اند.

علی (ع) امام راستین

پس علی(ع) منتخب خدا و رسول است و فرمان ولایت او را دست مشیت الهی امضا کرده و بیان رسالت اعلام داشته است علی(ع) ولی خدا و مولای مسلمانان و پیشوای همگان است چنانکه کریمہ شریفه **آنما و لیکم اللہ**... که زینت بخش صدر مقال است مصدق این گفته است و باران راستگوی پیامبر بمانند ای ذر و عماری اسر و همچنین کسانی چون عبداللہ بن سلام و عطاء بن عباس روایت کرده‌اند که این آیه در شان علی(ع) فرود آمده و در تفاسیر قرآن هم این حقیقت مندرج است^(۲) پیامبر نیز همیشه خلافت و لیاقت علی(ع) را یاد آوری می‌کرد و از نخستین روز دعوت تا بهنگام ارتحال او را بجانشنبی خویش معرفی نمینمود و می‌فرمود آن **هذا اخی و وصی و خلیفتی فیکم فاسمعواهه و اطیعوه**^(۳) داشتمدنان و ارباب اندیشه و تحقیقهم چه آنانکه از جام و لای علی سیرا بند و چه کسانی که از حیطه معتقدات اسلامی بدوراند منصفانه این عنصر ارجدار انسانی را بحق جای نشین پیامبر و پیشوای عدل و ایمان و تقوی شناخته اند چنانکه الغدیر از بیان **ابوالحسن مسعودی شافعی** چنین می‌نویسد :

والاشیاءالتی استحق بہاالصحاب رسول الله(ص) الفضل هیالسبق الی
الایمان والہجرة والنصرة الررسول والقریبی منه والقناعة وبذل النفس له
والعلم بالكتاب والتنزیل والجہاد فی سبیل الله والورع والزهد والقضاء
والحكم والعفة والعلم وكل ذالک لعلی علیهالسلام^(۴)

معاویه دشمن ستمکار و نابکار علی(ع) با آنهمه شفاوت و گستاخی بفضل حضرتش شهادت میدهد و میگوید (بخدا سوگند پایه‌ای که علی(ع) در فصاحت برای قریش گذاشت

۱ - فصل کلمات حول سندالحدیث ج (۱) الغدیر

۲ - تفسیر المراغی ج ۲ - تفسیر عیاشی ج ۲ تفسیر فخر رازی ج ۳ - تفسیر

نبشاوری ج ۲

۴ - مسند احمد حنبل ، مناقب خوارزمی ۴ - مروج الذهب مسعودی

غیر او نگذاشت و اگر خانه‌ای از کاه و خانه‌ای از طلامیداشت ذرا پیش از کاه می‌خشدود^(۱) تو ماس کارلیل نویسنده و خاورشناس مشهور انگلیسی (۱۸۸۱-۱۷۹۵) می‌گوید علی (ع) را باید دوست بداریم و بر او عشق بورزیم که اوجوان مرد عالیقدرتی بود که مهر و نیکوئی از سر چشم و جدانش بر می‌خاست و در کانون جاتش شعله‌های نیزمندی زبانه میزد^(۲)

فیلسوف و دانشمند بزرگ شرق بوعملی سینما درباره شخصیت ممتاز مرتضی (ع) می‌گوید علی (ع) بین الناس كالمعقول بین المحسوس^(۳) دارمشتر (ع) مورخ و مستشرق متین‌حر اروپائی می‌نویسد افضلیت علی (ع) و عصمت و عدالت او چه در زمان پیغمبر و چه بعد از آن در میان امت از دوست و دشمن منتفق علیه بود^(۴)

جبراں خلیل جبراں نویسنده بزرگ‌عرب هم علی (ع) را بین‌گونه می‌ستاید (مات علی والصلوة بین شفته) عجب‌این است که رؤسای مذاهب عامه‌هم مانند محمد بن ادریس شافعی و احمد حنبل شیعیانی اعتراض به مقام شاهزاد علی (ع) نموده‌اند و یکی دوستی اورا سپرآتش دوزخ میداند و دیگری حضرتش را برترین یاران پیامبر می‌شمارد و حتی ولتر فیلسوف معروف فرانسوی از عدم اجرای وصیت پیامبر درباره علی (ع) متأسف است و مینویسد آخرین اراده پیامبر اسلام اجراء نشده زیرا اولی (ع) را بجانشینی خویش منصوب کرده بود و حال آنکه پس از مرگش عده‌ای ابویکر را برگزیدند^(۶)

خود علی (ع) هم که بنفس نفس خویش بصیرت دارد خود و خاندانش را بما چنین می‌شناساند تالله لقد علمت تبليغ الرسالات و اتمام العادات و تمام الكلمات و عندنا

أهل البيت ابواب الحكم و ضباء الامر^(۷) و مطالعات فرنجی

حال بهینید پیامبر (ص) درباره برادر و جوانشین خویش چه می‌فرماید و این عنصر پاک ملکوتی را چگونه معرفی مینماید قوله (ص) علی مع القرآن والقرآن مع علی لمن يفترقا حتى يردا على الحوض^(۸)

آری قرآن صامت که بصورت یک برنامه سعادت بخش و جاویدان آسمانی در کتابی روشن مدون است بهمراه علی (ع) که قرآنی ناطق است و حقایق الهام ربوبی را با گفتار

-
۱ - ابن ابی الحدید در شرح نهج البلاغه	۲ - (الابطال و عباد البطوله)
۳ - حاشیه شفا	۴ - Darmestter (۱۸۹۴-۱۸۴۹)
۵ - کتاب مهدی	۶ - رساله آداب و رسوم ملتها
۷ - نهج البلاغه	۸ - مستدرک حاکم

وکردار خویش نمایش میدهد عهده دار هدایت مردمند و هیچگاه از یکدیگر جدا نمی‌شوند و همین دو نفیسه عالی است که پیامبر از خویش بین جهانیان بیاد گار گذاشت و فرمود آنی تاریخ فیکم الشقلین کتاب الله و عترتی (۱)

اکنون باید دید خالق علی (ع) چگونه این آفریده ممتاز را که دست افسار خلقت بدیع اوست می‌ستاید و پایگاه عالی معنوی اورا به عالمیان نشان میدهد و در کتاب کریم چنین می‌فرماید ویقول الذين كفروا لست مرسلاً قلْ كَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بِيَمِنِي وَ بِيَنْكُمْ وَ مِنْ عِنْدِهِ عِلْمُ الْكِتَابِ (۲) در اینجا مقصود از کسیکه علم کتاب نزد او است علی (ع) است که از سویی در برابر ذات حق شاهد معرفی شده و از جانب دیگر بزرگ شاهد ومصدق نبوت پیغمبر است (۳)

اکمال دین

این حقیقت را به بداهت میدانیم که اسلام آخرین آئین زنده و جاوید آسمانی است و چون با فطرت و طبیعت همگام وهم آهنگ است بنابر این هنگی بناموس تکامل و قانون تدریج و تدرج است و از نخستین روز طلوع با نزول آیات روش قرآن رو به تکامل میرفته وبالآخره روز عید غدیر با اعلام ولایت علی (ع) آخرین درجه کمال را پیموده و در اوج قدرت معنوی و تکامل روحانی قرار گرفته است بدسانان که دیگر مدرجی برای عروج آن متصور نیست و به پایگاه عرش رحمان ارتقاء یافته است بلی این آید در چنین روزی فرود آمد الیوم اکملت لكم دینکم و اتممت علیکم نعمتی و رضیت لكم الاسلام دینا (۴) بلی اکمال دین و اتمام نعمت هدایت در این روز پیروز مسلم شد و خوشنودی خدادی باستحکام دین اسلام اعلام گردید و پیامبر با نهایت سرور و سپاس چنین گفت الله اکبر علی اکمال الدین و اتمام النعمة و رضی الرب برسالتی و ولایة علی بن ابیطالب بعدی (۵)

پایان مقال

از خدای حظوف و لطیف میخواهیم که ما را بر طریق هدایت قرآن و متابعت رسول (ص) و ولایت علی و آلس (ع) پایدار بدارد و از گناه و انحراف و بیماری وسیعه حادثات بر کنار سازد

۱ - احتجاج طبرسی ۲ - سوره ابراهیم آیه ۴۴

۳ - تفسیر فیض و ابوالفتوح

۴ - سوره ۵ آیه ۲ ۵ - مفتاح النجاح - الخصایص العلویة

وسعادت هر دو جهان به پیر و ان حقیقی قرآن عنایت فرماید و اکنون مقطع مقال را بشعر
حسان بن ثابت که در صحنه غدیر با حضور حضرت رسول در نعمت مولا سرود و انشاد کرد
زینت میدهیم

بخیم فاسمع بالرسول منادیا فقلوا ولهم بيدوا هناك التعامیا ولم ترمنا في الولاية عاصیا رضيتك من بعدی اماماً و هادیا فكونوا له انصار صدق مواليا و كن للذی عادی علیها معادیا (۱)	يناديهم يوم الغدير نبيهم يقول : فمن مولاكم ووليكم اليك مولانا وانت ولينا فقال له : قم يا على فانني فمن كنت مولاه فهذا وليه هناك دعا : اللهم وال وليه
--	---

فخر الدين حجازی

١ - الغدیر

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی